

Poiana Uzului vs Valea Uzului

Poiana Uzului település 1969-ben megszűnt falu

Ez az írás egy megszűnt falura vonatkozik, amely jelenleg a Poiana Uzului-tó vize alatt található a volt Dărmănești községben, Bacău megyében. Hargita megyei faluért lásd: Valea Uzului, Hargita megye.

1917-ben Poiana Uzului.

Poiana Uzului egy település volt Bacău megyében az Úz völgyében, 10-12 km-re Dărmănești-től (amelyhez tartozott). 1850 körül alapították és 1969 szeptemberében megszűnt a Poiana Uzului-tó létrehozása miatt.

Mivel intenzíven használt útvonalon épült Erdély felé az egyes katonai konfliktusok alatt, az átmenő hadseregek útjába került az Uz-hágón keresztül. Ezért a falut mindkét világháborúban elpusztították, majd később újjáépítették. Fejlettsége idején több mint 600 lakosa volt. Gazdasága leginkább állattenyésztésre és erdőgazdálkodásra épült.

Az első világháborúban itt volt egy kulcsfontosságú pont a 7. gyalogos hadosztály román csapatainak védelmében a 39. gyalogos Honvéd hadosztály magyar csapatai ellen.

Elhelyezkedés

Az Úz folyó völgyében található, Dărmăneștitől 10[1]-12[2] km-re, egy tipikus hegységi területen, ahol a bükk és lucfenyő erdők keverednek egymással. Egy kis medencét foglal el kb. 450 méteres magasságban található. Ez a medence a fekete palák komplexumának köszönhető, amelyet 1000-1200 méter magas hegycsúcsok határolnak. Továbbá lefelé egy eocén homokkőből álló gát korlátozza, felfelé pedig az Uz kanyonja folytatódik.

Történelme és fejlődése

Az 1850-es évek utáni megjelenése annak köszönhető, hogy a térségben kiaknázzható erdőforrások és legelők léteztek, valamint hogy Erdély határán feküdt. Lakói a Dărmănești-medencéből származnak, az első lakosok a Grozea patak mellett telepedtek le, Gheorghe Știrbey kívánsága alapján (Barbu Știrbey unokája) gazdasági érdekek mentén. A terület pásztori gazdasága nem bizonyult jövedelmezőnek Barbu Știrbei idején, mivel a határszéken gyakran ellopják a jószágot.

1900 körül a faluban már 20 ház és vízimalom volt a farönkök vágásához, és a település gyorsan áttért a favágó gazdaságból az erdőgazdálkodásra. 1903-ban az úthálózathoz csatlakoztak, templomot építettek és iskolát alapítottak itt. A fejlődés során a falu az Uz-völgyben terjedt szét.

Mivel az Erdéllyel kevésbé használt kommunikációs útvonalon épült, de nagyon intenzíven használták a katonai konfliktusok idején, az Uz-hágón áthaladó hadseregek útjába került. Ennek megfelelően a falu mind a két világháborúban elpusztult, majd újjáépült. Az első világháború után a település az itt bőségesen rendelkezésre álló építőanyagoknak köszönhetően gyorsan helyreállt, és a lakosság visszatért, ami egy virágzó időszakot eredményezett. Így az interbellum időszakában a falu Salatruc felé terjedt ki, és megjelent a Pivniceri településrész is. A helyi fejlődést elősegítette a Salatrucban található ecet üzem, más fűrésztelepek és a vízenergiával működtetett erőmű megjelenése. 1935-ben a Poiana Uzului-ban mintegy 120 ház és körülbelül 600 lakos volt.

A második világháború idején a német csapatok áthelyezése miatt a lakosság ismét menekült, majd visszatérve legtöbb házukat elpusztítva találták.

Egy új fejlesztési időszak következett, ami azonban szorosan kapcsolódott Dărmănești település időszakához. A település átköltözése előtt szétszórt struktúrával rendelkezett, és tipikusan vidéki gazdasággal rendelkezett, állattenyésztői és erdészeti profilja volt, a lakosok háztartási jövedelme közepes szinten maradt. A település körülbelül 80 hektáros területén kiterjedt legelők és kaszálók

találhatók, a felhasznált területek használata 1967-ben minimális volt, ami az agráripari területeket illeti.

Az 1960-as években a falu lakossága csökkenni kezdett, különösen a munkaképes korú fiatalok elvándorlása miatt mégpedig Dărmănești ipari célpontjai felé. A statisztikák szerint a lakosság elöregedése és a lakosság számának csökkenése is megfigyelhető, 1965-től 1966-ig a lakosok száma 645-ről 575-re csökkent.

1967-ben az aktív népesség 60%-a állattenyésztői és erdészeti tevékenységekben dolgozott, és 40%-a az iparban dolgozott a településen kívül.

A tó létrehozása

A Poiana Uzului található gát és tó (a volt Pivniceri település helyén) ma

A települést 1969 szeptemberében szüntették meg miután a Pivniceri területén egy gátat építettek a Poiana Uzului területén. A falu lakóit a Dărmănești Boiștea területére telepítették át, a "Lanul Dumbrăvița" nevű helyre. Az áttelepítés idején a faluban még 231 család élt.

Katonai szerep

Az első világháborúban itt volt a 7. Infanteria Dandárok által biztosított védelmi kulcsfontosságú pont a 39. Infanteriai Honvéd Dandárral szemben azon időszakban, amikor a román hadsereg a hágók védelmében védekezett.

További részletekért lásd: Uz-völgyi csata (1916).

Egy temetkezési helyet a Nagy Háborúban elesettek számára itt hoztak létre, a „Vadu Rău”-nak nevezett helyen. Ezt időközben megszüntették az első világháború után, és az itt talált csontvázakat a Comănești Hősök Temetőjébe szállították.

A második világháború idején, a közelben, az Uz-völgyben, a Árpád-vonal erősítési munkálatai zajlottak.

https://ro.wikipedia.org/wiki/Poiana_Uzului,_Bac%C4%83u

-Poiana Uzului gát és tó

Poiana Uzului gát és tó, amelyek az Úz folyón találhatóak és a Trotus jobb oldali mellékfolyója, a Siret vízgyűjtő kezelőségéhez tartoznak.

<http://daring.infp.ro/poiana.php>

-Vasile Alexa, történelem tanár és Darmanesti városának 15 kötetes monográfiájának szerzője:

Az országban akkoriban közel 200 gátat építettek, egyikük a Poiana Uzului gátja volt, az első anrocksávokból épült gát, amely mögött egy 10 kilométer hosszú tó keletkezett, 90.000.000 köbméter víz térfogattal, és az egész Poiana falu víz alá került a víz emelkedésével. A falusiak drámája 1969-ben zajlott le, egy esős évben. Az összes lakó el kellett költözzön, több mint 600 család, az asztal, az otthon, az állatok, a halottak, az ellátmányok. Adtak nekik egy területet Boistea-Dumbrava-ban, 10 kilométerre a régítől, ahol új házakat, pajtákat kellett építeniük. Képzeljék el, hogyan jutottak el minden dolguk az új célállomásra, ki mit és hogyan. Az áthelyezés gyorsan történt, túl gyorsan. Ingyenes építőanyagokat kaptak, másokat fizettek. Az egyházat, az iskolát és a temetőt a városi tanács és a gátat építő vállalat költöztette át. A víz alatti földért pénzbeli és természetbeni kártérítést kaptak, más helyszíneken, de senki sem tudta kárpótolni a szenvedést, a szülőföldtől való elszakadást, az emlékeket. Néhányan nem bírták, ami az új temetőben rögzítve lett.

<https://www.desteptarea.ro/40-de-ani-am-tezaurizat-informatii-despre-darmanesti/>

<http://www.testare.ergio.ro/index.php/despre-darmanesti.html>

Poiana Uzului gátja Dărmănești-ben egy ember által épített 80 méter magas támfalakkal rendelkező gát, amelynek víztérfogata 90 millió köbméter, Európa második ilyen jellegű gátja. A gátot 1972-ben adták át üzemeltetésre. Ez a tó több várost (Dărmănești, Comănești, Târgu Ocna, Moinești, Onești, Bacău) és több települést lát el ivóvízzel a Bacău megyei régióban. A gát szerkezete összeköti a Piciorul Arsurii-hegyet a Dealul Mare hegyével. A gát belsejében két ivóvíz szivattyú és egy 5 MW-os hidroerőmű található. A gát környezetét a Nemira-hegység és a Ciuc-hegység közötti különleges tájak veszik körül.

<https://www.facebook.com/turismbacau2016/posts/2105467786149341/>

-Nem csak a Poiana Uzului gátját építették a fent említett időszakban, hanem többet is, közülük az egyik a Maros megyei Bözödújfalú gátja.

Bözödújfalú Maros megye délkeleti részén, a Bözöd patak völgyében található, amelyet patakok vesznek körül, hossza 2 km. A Küsmöd és Bencéd patakok a Bözödújfalú területén található tóba ömlenek. Ezt a völgyet egy magas hegyvonulat választja el a patak völgyétől nyugaton. Ezen a hegyen fél Erdély látható.

A falu 1332-ben először említik írásos dokumentumban Bezeod néven. A település neve részben a "Beze" névből származik, másrészt a falu alapításáról szóló legenda miatt, a székelyföldi "Be ződ!" regionalizmusból (ami "milyen zöld!"-et jelent a falu legelőiről). Bözödújfalú Bözödhöz tartozott.

A kommunizmus idején egy 180 házból álló falu volt a helyén. A település gazdag történelmével büszkélkedhet, amely már 1566-ban dokumentált. Azonban a kommunista rezsim más tervekkel rendelkezett a kis falu számára. Az hivatalos adatok szerint a falu területét gyakran elöntötte a víz és a Küsmöd patak vize két-három alkalommal is fenyegette az őt a területen található falu házait. Ezért a kommunista rezsim 1975-ben úgy döntött, hogy gátat kell építeni a területen.

Az akkori mérnökök véleménye szerint csak akkor lehetne megépíteni a gátat, ha az egész falut víz alá helyeznék. Nagy tüntetések voltak, és a munkálatokat 1977-ben felfüggesztették. A kommunista rezsim azonban nem adta fel az ötletet, és 1984-ben újra munkába állt. A gátat felépítették és 1988-1989-ben az összes házat Bözödben, beleértve a templomot is, elmerült.

A helyiek szerint a falu vallási okokból süllyedt el.

Az emléktábla, amely megrendíti a turistákat

Az egyetlen álló falon emléktábla található, amely így szól: "Most **Bözödújfalú** a tó fenekén található. Az 180 házból álló volt lakói szétszórva az egész világon még mindig gyászolják. Az egyedülálló történelmi és vallási közösséget elpusztították, amelyben különböző nemzetiségek és vallások családjai évszázadokon át együtt éltek az életüket teljes megértésben és békeben. Az erdélyi római katolikusok, unitáriusok, görög katolikusok és sábatáriánusok imái örökre elnémultak. Ez a hely legyen a vallások közötti tolerancia szimbóluma."

Ez az emléktábla bizonyítja, hogy az emberek erősen hiszik, hogy szándékosan üldözték őket. "Igaz, hogy a Bencéd tó területe árvízveszélyes volt, és az emelt gát megoldotta a problémát, de úgy gondolom, más megoldásokat is találhattak volna, nem feltétlenül kellett volna az egész falut földig rombolni. Ismeretes, hogy a kommunista rendszer nem vette figyelembe az emberek vágyait, és számukra az a falu nem volt kulturális örökség, hanem akadályt jelentett egy cél elérésekor. Sok ember még mindig hiszi, hogy a falut szándékosan süllyesztették el, mert a területen erős vallási közösség élt, nyitott Nyugat felé. Az az emléktábla, amely ma még látható, bizonyítja, hogy az emberek sosem fogják elfelejteni, hogyan úzták el őket otthonaikból" - mondja Biro Covacs, történelem tanár.

Források

<https://www.erdekesvilag.hu/ledolt-a-ceausescu-i-falurombolas-szimboluma-a-bozodujfalui-templomtorony/>

<https://www.facebook.com/bozodujfaluertegyesulet/>

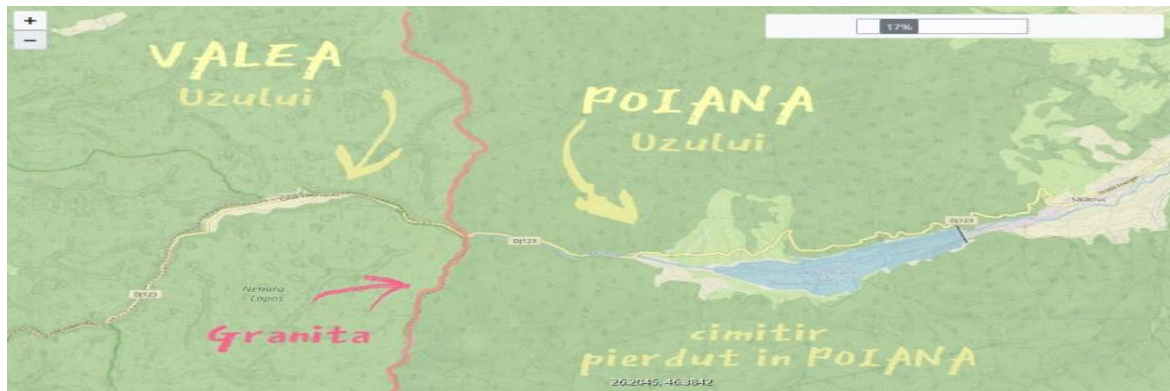
<https://adevarul.ro/stiri-locale/brasov/foto-povestea-cutremuratoare-a-satului-bezid-1642633.html>

<https://blog.infoghidromania.com/povestea-satului-bezid-scufundat-de-comunisti/>

Hősök Temetője Hargita megye Úzvölgye és Bákó megye Úz-patakjának erdejében, Poiana Uzului település határában található.

Földrajzi szempontból az említett hely az Úzvölgye, ahol a Hősök Temetője található.

Ezen a területen korábban KÉT HASONLÓ NEVŰ TELEPÜLÉS LÉTEZETT.

Úzvölgye 1891-ben 127 lakossal rendelkezett.

Poiana Uzului az 1900-as évek környékén 20 háza volt.

Az első világháború idején a Poiana Uzului falu teljesen elpusztult. A lakosság visszavonult a németek elől, akik az Uz-völgyi szoroson keresztül haladtak, és visszavonulásuk során bombázták a falut, anélkül, hogy bár egyetlen épületet is épségben hagytak volna. A háború után a lakosság majdnem teljes egészében visszatért, és fejlődési időszak következett, amelyet a második világháború szakított félbe, amikor a lakosságnak menekülnie kellett a német csapatok elől. A második világháború után a Poiana Uzului falu szorosan összekapcsolódott a Dărmănești községgel. Bár a Dărmănești iparilag nagyon fejlődött, és a két település csak kb. 12 km-re fekszik egymástól, a Poiana Uzului továbbra is tipikus, de elszigetelt vidéki településként maradt fenn. A 1965-ben épült gát megváltoztatta a földrajzi tájat: a Poiana Uzului falu eltűnt a Bacău megye térképéről. A 231 családot áttelepítették a Boiștea faluba, a "Lanul Dumbrăviata" nevű területre. A gát a Pivniceri nevű pontban található, 82 m magas és 513 m hosszú.

<http://www.cimec.ro> / <http://cmiabc.ro>,

Iulia Văcărașu: POIANA UZULUI, UN SAT DISPĂRUT DE PE HARTA JUDETULUI BACAU

A Poiana település, a Poiana Uzului falu eltűnt az ország térképéről, és ma a Poiana Uzului- tó alatt található. Az ország hősei azonban a DĂRMĂNEȘTI-ban, a BACĂU megyében találhatóak!

Az EROILOR NEAMULUI emlékművét a Poiana Uzului-Dărmănești-ben állították fel az első világháborúban az Uz-völgyi csatákban elesett román katonák emlékére.

1915-ben a Piatra Neamț-i 15. Zászlóalj tábort vert az Uz-hágóban. Az alakulatok ezen a területen erődítési és védelmi munkákat végeztek.

Az emlékmű udvarában található kő a 15. Zászlóalj 2. KOMPÁNIÁJA által kialakított erődítést jelöli. Ennek a csoportnak a parancsnokai voltak GHEORGHIU őrnagy, NEAGU kapitány, GOTCU hadnagy, y NICOLAU hadnagy és POSTINESCU őrmester.

1922-ben a Stirbei hercegnő tölgyfából és kőből keresztet készített felirattal: "Itt nyugszanak egy ismeretlen hős csontjai. 1922 után minden évben megemlékeztek az EROILOR NEAMULUI napján és

azokban az években, amikor az esemény nem volt hivatalos, a veteránok saját kezűleg állították fel a keresztek és megemlékeztek az áldozatokról. 1936-ban az első világháborús származó veteránok, MANEA kapitány vezetésével újraépítették a keresztek és átszállították a temetőből a NASOLIA vízés melletti katonai temetkezési helyre számos katonai áldozat maradványait. Az új keresztek felavatása 1936. emelkedés napján történt, sok Dărmănești lakos és más látogató jelenlétében.

Az 1949-1990 közötti időszakban hivatalosan nem tartották meg az EROILOR NEAMULUI napját az emlékműnél.

COSTIN NICOLAE őrnagy kezdeményezésére egy csoport állampolgár úgy határozott 1978-ban, hogy a szerény tölgyfából és sírkövekből álló keresztet új formájában helyreállítják, hogy az emlékeztessen az ország hőseire az évek során. A kereszteken látható feliratok az eredeti feliratok a régi keresztekéről.

1979-ben az Emlékhősök Napján, május 9-én hivatalosan megpróbálták felavatni a szobrot, azonban az hatóságok azért elutasították ezt, mert nem volt bejegyezve történelmi emlékhelyként.

1990-ben, a Feltámadás napján (május 24-én) a veteránok, papok és a Dărmănești lakói jelenlétében megszentelték a szobrot.

Azoknak a nevei, akik szeretettel és szenvedéllyel segítettek a szobor készítésében a jelenlegi formájában: COSTIN NICOLAE őrnagy, PADUREANU COSTICA mérnök, VERDES BASARAB, BARBU MIHAI mérnök, BUICEANU NECULAI CHITURLEA ION, CIUBOTARU STEFAN, MATEI ANDREI, MURARASU ION, ICHIM -EUGEN, BOISTEANU ION, CHITURLAS ION, IFTIMIE DESPA.

DARMANESTI 1979, Sursa: Album foto: Eroii din Primul Război Mondial (LXXXIX): Dărmănești

A temető helye: Cascada Nasolea Mare, Dărmănești

A román hősök temetője Poiana Uzului, Dărmănești

A Coada Lacului-nál található egy dróthálóból készült kerítéssel körülvett emlékmű, amelyhez néhány lépcsőn felkapaszkodva és egy kis kapun át belépve lehet eljutni.

Az emlékmű egy beton- és vaskeresztből áll, amelyet cement talapzaton álló vasoszlopok vesznek körül és amelyeket lánc köt össze.

Az emlékmű két oldalán nyolc fenyőfa áll. A kereszt jobb oldalán, egy kővön a következő felirat olvasható: "Reduta / 2. század / Reg. 15 Rez B / Locot. Gotcu P. / Major Ghiorghiu / 1915 1 septe/ írta tizedes / " A vasoszlopos kerítésen belül, a kereszt előtt egy kő van egy felirat:

"Itt / nyugszanak / egy ismeretlen / hős / maradványai / 1916".

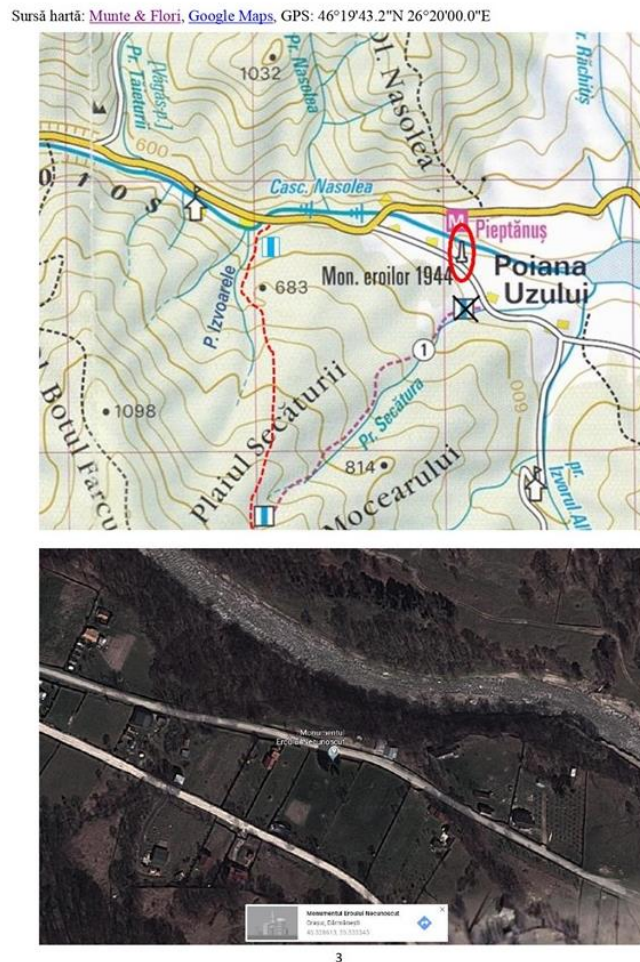
A keresztre egy vaslemezt erősítettek, amelyre a következő szöveget vésték:

Azoknak az emlékére, akik itt az életüket áldozták, és azoknak, akik bátorsággal harcoltak itt, örök emlékül állítom ezt a szent keresztet, hogy soha ne feledjük az 1916. augusztus 27-ei és november 15-ei napokat. Azokban az időkben itt álltak az alábbi alakulatok is hazánk szolgálatában: 1. 27. Bákói Ezred, 2. 15. Războieni P. Neamț Ezred, 3. 4. Vadász Ezred, 4. 8. Lövészágú Ezred, 5. 4. Tüzérezred. 1936. augusztus 29-én egy veterán csoport állította fel a keresztet."

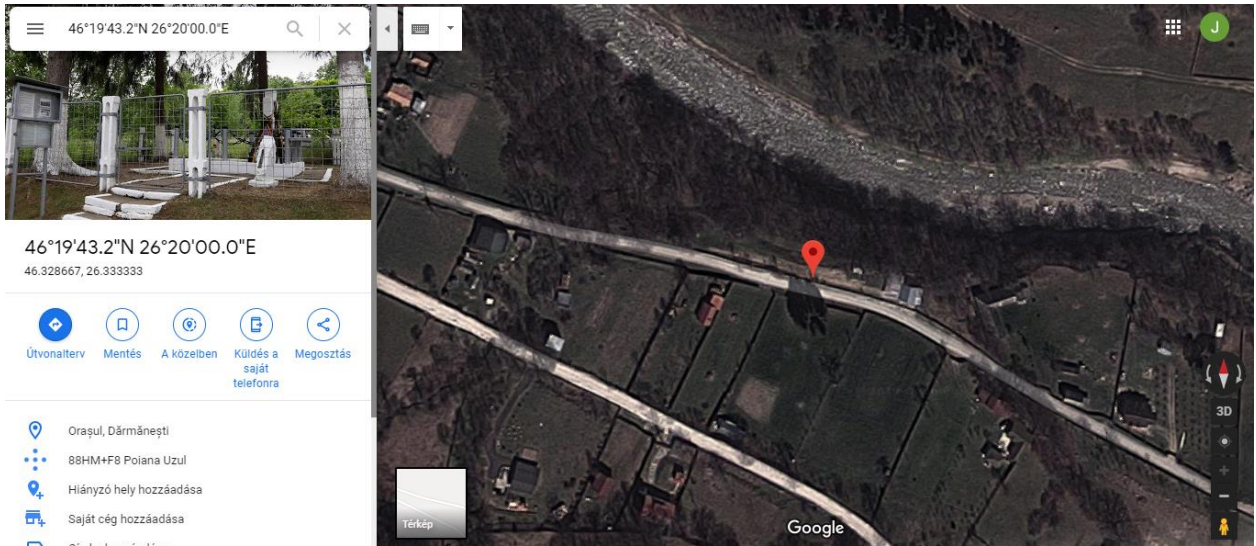
A kereszt hátoldalán egy másik vas tábla található, amelyen az alábbi felirat olvasható: "Az emlékezetünkben élő régi társaink tiszteletére, akik meghaltak a 7. Gyalog ezredben Erdélyben, a Kárpatokban, a Zsíl völgyén, Bukarestben, Cireșoia-ban. 1936. augusztus 29."

Az eredeti tölgyfa kereszt, amely az idő múlásával meggyengült, a Szent Miklós templomba (Boiștea) került. A jelenlegi emlékművet 1979 februárjában készítették el olyan állampolgárok és hazafiak által, akik a koksztelep építői közül, valamint a Dărmănești olajfinomító munkásaiból és tisztviselőiből álltak. Az eredeti keresztől azonban megőrizték a sírkövet és az inskripciók szövegét mindkét oldalán. Az épület bejárata előtt, balra található egy táblatartó, amely képeket és szövegeket tartalmaz, amelyek általánosan ismertetik a műemlék történetét, valamint azoknak a nevének, akik részt vettek a felállításában és helyreállításában. Egy másik lapra feljegyezték a "Valea Uzului-i első világháborús harcok rövid történetét", amelyben kiemelik, hogy a Trotus, a Ghimes, a Sulta, a Cibănuș és az Uz-völgyi harcok, amelyekben a román katonák bátorságának köszönhetően győztek, 52 tiszt és 4.092 román katonának az életébe került."

Cornel Cadar atya Forrás: Iasi Római Katolikus Püspökség

Poiana Uzului román Hősök temetője, Dărmănești

<https://www.google.com/maps/place/46%C2%B019'43.2%22N+26%C2%B020'00.0%22E/@46.3270469,26.3324622,291a,35y,39.27t/data=!3m1!1e3!4m5!3m4!1s0x0:0x0!8m2!3d46.328659!4d26.333>

333

Úzvölgye Csíkszentmárton, Hargita megye.

Az Úzvölgyi Hősi Temető Csíkszentmárton településhez tartozik, Románia területi szervezéséről szóló 1969. évi 2. törvény értelmében.

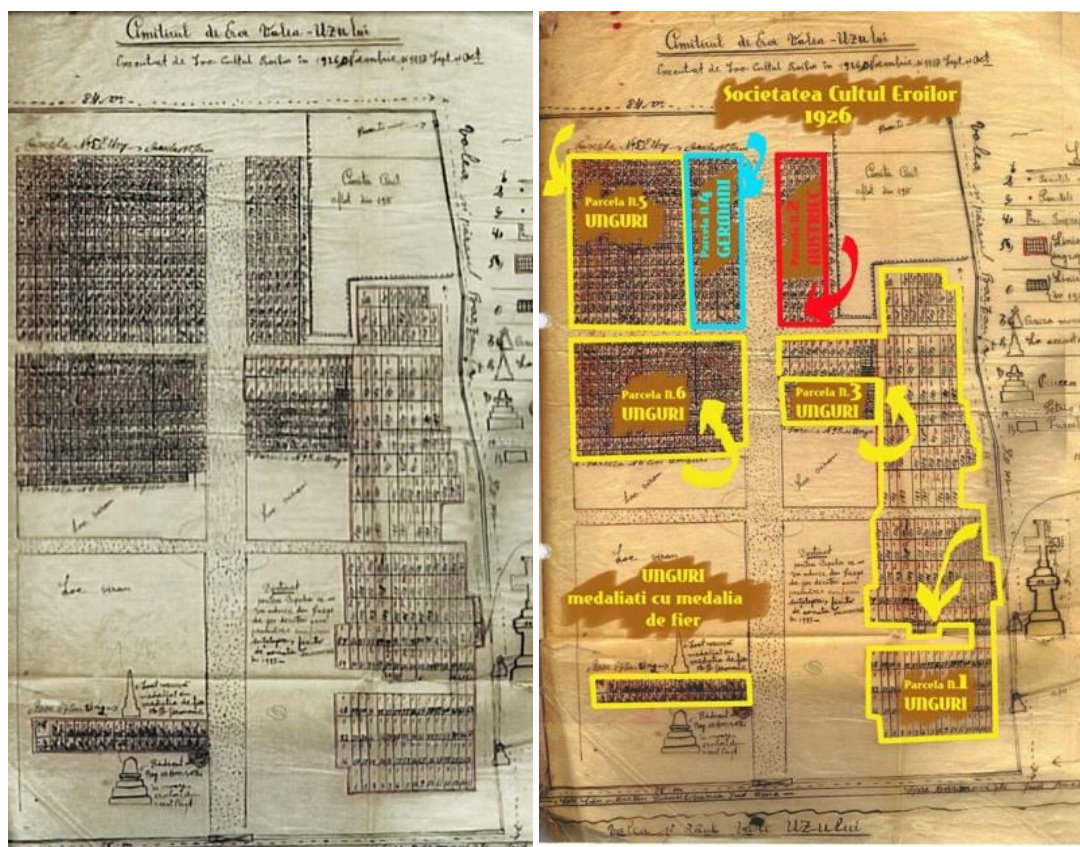
<http://legislatie.just.ro/Public/DetaliuDocument/189>

Hargita Megye – községek

43.	Csíkszentmárton	1. Csíkszentmárton
		2. Csíkcsekefalva
		3. Úzvölgye

Az első világháború előtt a temető polgári temető volt a helyi lakosok számára, de a háború alatt a terület ellenséges kézre került.

A Hargita megyei Csíkszentmárton településhez tartozó Úzvölgye Hősi Temető 1917-ben változott meg, amikor a magyar hadsereg ide temetett el 350 katonát a 9. és 10. honvéd ezrekből. Az Emlékhősök Kultuszának Központi Bizottsága 1926 és 1927 között megpróbálta azonosítani és eltemetni a további 793 ellenséges hős maradványait. Az Emlékhősök Kultusza gondoskodott a magyar hadsereg előzetes munkáiról, és felkészítette a temetőt az esetleges további temetésekre. Az általuk készített térkép szerint a sírok 7 részre vannak osztva, amelyek közül 5 részben magyar katonák, 1 részben német katonák és 1 részben osztrák katonák vannak eltemetve.

A fakeresztek felirat nélkül vannak elhelyezve, de ez nem jelenti azt, hogy nem ismertek azok, akik ezekben a sírokban vannak eltemetve, a nevük fel van tüntetve a márványtáblán a temető falán, köztük az az egyetlen román katona is, aki itt azonosított és eltemetett.

Az Osztrák-Magyar Hadsereg korábbi katonáinak az 1916 és 1917 években elhunytjairól jegyzéket készített Magyarország belügyminisztériuma. A lista 600 nevet tartalmaz, köztük 332-en haltak meg az z-völgyben, és az emlékhelyen vannak eltemetve. Egyetlen névnel (poz.27) fel van tüntetve, hogy a katona a 57-es román gyalogezredhez tartozott. A neve fel van tüntetve a temető falán található márványtáblán is.

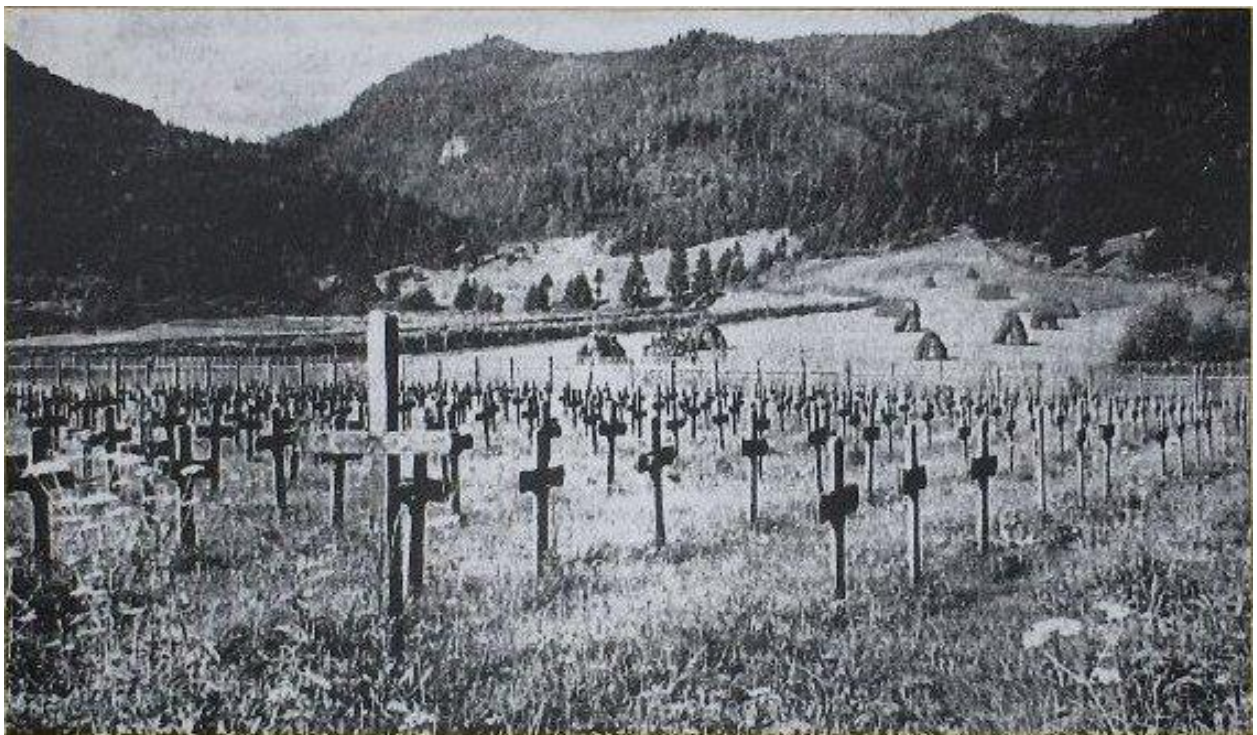
<https://drive.google.com/drive/folders/1ch3XcvZ7a5sUJNLq3wyEcTz-ml6WZYNJ>

A táblázat tartalmazza: Halálozási dátum / Név / Rang / Katonai egység / Vallás / Kor / Halálozási hely / Nemzetiség / Katonai igazolványszám.

A háború idején a harcoló felek a területükön lévő temetőkbe temették el hőseiket (ahogy az a két település térképén is látszik, az Úzvölgye a korábbi határon (a magyar oldalon) volt, míg a Poiana Uzului és Dărmănești a másik oldalon. Ez a Katonai temető az Úzvölgye településen, az Egyesült Hősök Nemzeti Hivatalának (amelyet a 379/2003-as törvény és a 635/2004-es Kormányrendelet alapján hoztak létre, későbbi kiegészítésekkel és módosításokkal) hivatalos adatai szerint a Hargita megyei Csíkszentmárton községhez tartozik.

78	73.	Porumbeni	Porumbeni Mari	momânt individual	pe raza localității
79	74.				lângă calea ferată
80	75.	Praid	Praid	cimitir eroi	lângă cimitirul civil
81	76.	Remetea		mominte individuale	în cimitir
82	77.				
83	78.	Săndominic			în curtea bisecii
84	79.	Sănmartin		cimitir de onoare	în centrul localității
85	80.		Valea Uzuhii	cimitir de onoare	pe raza localității
86	81.	Sănsimion		mominte individuale	în cimitir
87	82.		Cetățuia	momânt individual	lângă cimitirul civil
88	83.	Secuieni		mominte individuale	lângă biserică
89	84.			momânt individual	
90	85.	Șimonești	Medișoru Mare	momânt individual	în cimitir
91	86.	Toplița		mausoleu	șoseaua Toplița-Borsec
92	87.			momânt comun	în cimitir
93	88.				în cimitir
94	89.			parcelă	în cartierul Zencani
95	90.			cimitir de onoare	în Parcul Central

<https://once.mapn.ro/pages/view/139>

Úzvölgye 1939, Hősök temetője

Itt 1306 háborús halottat temettek el hét különböző nemzetiségűeket, több hadseregből származókat: az első világháborúból az osztrák-magyar, a német, az orosz és a román hadsereg, valamint a második világháborúból a német hadsereg katonáit. Így a magyar és a német katonákból álló többségen kívül orosz, román, szerb, osztrák és olasz katonák is itt vannak eltemetve.